

достійство не угождава на чловѣцы-те освенъ
когда-то който го има е добръ, смиренномудренный,
и не го има за нищо. Ако Богъ тя е направилъ
да ся родишъ отъ благородны родители, внимай
да не ся разгордѣишъ, ради мала-та тая честь. А-
ко бѣ твой отецъ благороденъ старайся да стани-
шъ и ты. Покажи намъ твои-те добродѣтели, и не
на прародители-те си, Во всяко состояніе во всяко
званіе, когда е чловѣкъ почтенъ, быва слевенъ и бла-
городенъ. Не почитай чловѣка зарадъ негово-то со-
стояніе, но почитай го, ако душа-та му има нещю
достойно за почитаніе. Не буди горделивъ зарадъ су-
етно богатство: защо, ако Богъ е поискаль да тя на-
полни съ свои-те благодѣнія, ако си по высокъ отъ
сиромаша, то Богъ го стори за да утѣшишъ душа-
та на сиромаша. Не мысли че си сторилъ големо
дѣло, ако си сторилъ добро, споредъ возможность-
та си. Воистинну разумный чловѣкъ е смиренъ и
казува въ себе си. Оный кой-то струва добро, испол-
нява должность-та си, горделивый и за най големе
или най малка погрѣшка никогда не казува, че е
сбаркаль. Но когда получи казуваа че оный е досто-
йный, и когда не успѣе отдава го на судьба-та. Че-
ловѣкъ почти всегда причинява на себѣ си свои-
те злополучія: истина-та обаче го скорби, и го при-
тѣснява: и вмѣсто да укорява свои-те пороцы и по-
грѣшкы, самолюбіе-то му го прави да укорява все-
гда судьбата.

Единъ добродѣленъ е кой-то има смиренномудріе и